

Nr 29.

Ankom till riksdagens kansli den 15 mars 1918 kl. 12 m.

Utlåtande i anledning av väckt motion om skrivelse till Kungl. Maj:t angående utredning om arbetstidens längd inom vissa arbetsområden samt fastställande av maximal-arbetstid m. m.

Närvarande: herrar Pettersson i Södertälje, Rogberg*, greve Spens, Petrén Alfred*, von Sydow*, Fant*, Tengvall*, Lagerkvist, Lindqvist i Kosta, Strid, Helger, Svensson i Betingetorp*, Andersson i Knäppinge, Johanson i Gäre och Hedström.

* Ej närvarande vid utlåtandets justering.

Uti en inom andra kammaren väckt, till lagutskottet hänvisad motion, nr 2, hava herrar *Vennerström, Johansson i Sollefteå, Månsson i Hagaström, Lövgren i Nyborg, Werner, Berglund, Hansson i Mora-Noret, Ericson i Funäsdalen, Karlsson i Sandviken, Eronn och Hage* hemställt, att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att Kungl. Maj:t ville låta verkställa utredning om arbetstidens nuvarande längd inom industri, byggnadsverksamhet, hantverk, kommunikationsväsende, handel jämte närgränsande arbetsområden, både inom allmänna och privata företag, samt på grundvalen av denna utredning till riksdagen framlägga förslag om genomförande inom angivna yrken av en maximalarbetstid på 8 timmar per dag och 48 timmar i veckan, där ej särskilda omständigheter ovillkorligen nödvändiggöra en längre arbetstid.

Beträffande den av motionärerna till stöd för deras förslag åberopade motivering får utskottet hänvisa till motionen.

Bihang till riksdagens protokoll 1918. 9 saml. 21 häft. (Nr 29.)

*Utskottets
utlåtande.*

Såsom av motionen framgår, hava yrkanden angående utredning och förslag angående maximalarbetsdag upprepade gånger framställts i riksdagen, ehuru de icke lett till något riksdagens beslut. Väl hava å en del specialområden särskilt genom lagen den 29 juni 1912 om arbetarskydd samt lagen den 20 november 1909 angående förbud mot kvinnors och barns användande till arbete nattetid i vissa industriella yrken en del resultat på ifrågavarande område uppnåtts, men frågan om arbetstidens längd och därmed sammanhängande förhållanden har ännu icke varit föremål för någon allmän reglering.

Emellertid har den fullständiga utredning av denna fråga, varom motionärerna hemställt, redan av Kungl. Maj:t igångsatts. Den 15 februari 1918 har nämligen Kungl. Maj:t uppdragit åt en särskild kommitté att verkställa utredning och avgiva förslag rörande arbetstidens längd och förläggning m. m. Av föredragande departementschefens yttrande till det offentligtgjorda statsrådsprotokollet i ärendet angående denna kommittés tillsättande synes framgå, att utredningen är avsedd att omfatta såväl de i motionen avsedda som andra arbetsområden. Åt kommittén har tillika givits uppdrag att därjämte undersöka denna fråga närliggande spörsmål, bland vilka departementschefen nämner frågorna om arbetstidens förläggning under dygnet och särskilt om arbete nattetid, om söndagsvila och fridagar samt om arbetarsemester. Det framgår också av departementschefens yttrande, att meningen är, att utredningen skall så bedrivas, att ett snabbt resultat därav kan förväntas och en skyndsam lösning av dessa frågor ernås.

Då åtgärder således redan vidtagits för tillgodoseende av de i motionen framställda önskemål, och då utskottet icke anser lämpligt att genom ett uttalande i ena eller andra riktningen angående maximalarbetsdagens längd gå resultatet av den föranstaltade undersökningen i förväg, får utskottet hemställa,

att förevarande motion icke måtte till någon riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 15 mars 1918.

På lagutskottets vägnar:

JAKOB PETERSSON.